

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč., čistoletjske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Gradec 24. Po končanem shodu socijalno-demokratskih žen, ki so danes zvečer protestirale proti povišanju davka na sladkor, so se vršile demonstracije v notranjem mestu. Redarstvo je razgnalo udeležence ter zaprla nekoliko oseb.

Dunaj 24. Vladni zastopnik je razpustil zbor socijalnih demokratov proti povišanju davka na sladkor, in sicer zaradi napadov poslanca Verkaufa na vlado. Občinstvo se je razpustilo glasno protivilo. Redarji so izpraznili dvorano. Množica se je potem hotela podati proti mestni hiši; vendar jo je policija razškopila. Nekoliko demonstrantov so zaprli.

Katanija 24. V Paternò del Passo se je občutil danes lahek valovit potres.

Petrograd 24. Ob 6. uri popoldne so pripeljali truplo carjeviča Jurija. Car in veliki knezi so vzdignili rakev iz voza. Nepregledna množica je spremljala mrtveca v katedralo sv. Petra in Pavla. V spremstvu je bil car, carica Marija, veliki knezi, velike kneginje in tuji potentati. Ulice so bile natlačene naroda.

Belgrad 24. General Sava Grujić, bivši srbski poslanik v Petrogradu, je dospel semkaj. Policija ga ne nadleguje. Občinskega zdravnika Vlado Gjorgjevića je preiskovalni sodnik spoznal nekrivim ter ga izpustil iz pripora.

Rim 24. Oficijozna «Agenzia italiana» potrjuje, da se je italijanska vlada pridružila ostalim vladam v svrhu skupnih diplomatskih korakov v Belemgradu. Vlasti opozorijo kralja Aleksandra na nevarnost, v katero bi se spravilo Obrenović, ako bi se tiralo stvari o napadu na razkralja Milana do skrajnosti.

Rennes 24. Glasom uradnih vesti se začne razprava pred vojnim sodiščem dne 7. avgusta.

Carigrad 24. Veliki vezir, minister za vnanje stvari in prvi tajnik sultanov so odlikovani z velikim križem srbskega reda belega orla. Sultan je podelil Milanovemu pobočniku, polkovniku Lukiću, III. razred osmanskega reda.

Bruselj 24. Van den Peereboom odstopi čez nekaj dni kakor ministerski predsednik ter obdrži samo še portfelj za železnice in pošto.

Šolsko vprašanje in občinska volilna pravica.

(Poročilo o shodu slov. socijalistov v Rojannu, dne 23. julija.)

V izvrševanje resolucije, katero so sprejeli pred daljšim časom tukajšnji socijalisti obeh narodnosti, se je vršil dne 23. t. m. zopet shod slovenskih socijalistov v Rojannu, in sicer pri «zlatem orlu», ker se je g. T. baje zbal župnika Jurizze pa jim noče več dati svojega vrta na razpolago. Tako vsaj trde socijalisti.

Namen tega zbora je bil, kakor vsi dosedanji v tej stvari, da pripravi ljudstvo za veliko manifestacijo za slovenske šole in splošno, enako in izravno občinsko volilno pravico.

O prvi točki, šolskem vprašanju, je govoril najprej g. Etbín Kristan. Omenil je dejstvo, da je «Edinost» poročala o zadnjem shodu v Rojannu, kar smatra govornik kakor dobro znamenje, ker je naš list pokazal v svojem poročilu objektivnost.

Kar se pa tiče članka iz delavskih krogov, ki je sledil v «Edinosti» omenjenemu poročilu, se je govornik oziral na tiste «postranske namene», katerih sicer ta članek ne povdarja določno, a jih vendar pripušča, da bi namreč delovanje slovenskih socijalistov izviralo iz nekakih drugih nagibov, ne

pa zgolj iz ljubezni do stvari same. Govornik izjavlja, da se socijalisti ne potegujejo za slovenske šole zato, da bi se morda pokazali narodni stranki s tem prijetne. Nasprotno med o bema strankama obstoji tudi še sedaj in bode obstalo zanaprej, kakor doslej. Socijalisti se pripravljajo na boj za slovenske šole le zato, ker jih potrebujejo.

Tudi menenje, katero se je izrazilo govorniku privatnim potom, da je ta boj za slovenske šole le taktika proti krščanskim socijalistom, je absolutno napačno. Kaj takega bi lahko veljalo kje drugod; v Trstu pa te «špecijs» socijalistov ni, vsled česar bi bila taka taktika brez vsega zmisla.

Govornik je zavrnil tudi list «Piccolo», ki je skušal z sofistichnim zavijanjem poseči v šolsko vprašanje; govornik je dejal, da je neumno iskati Slovencev po tržških srednjih šolah ter se norčevati, da jih ni, dokler ni urejeno slovensko ljudsko šolstvo. Ta sofistika ni toliko neumna, kolikor je infamna. Na srečo pa je «Piccolo»-va slava že začela bledeti in njegov upliv toliko pojemati, da dandanes lahko brez posebne škode prodaja svoje bedastoče.

Gospod Panek je govoril v istem zmislu v italijanskem jeziku.

Prav zanimivo je govoril potem g. Giacomelli, tudi italijanski, ter karakteriziral učni načrt in zistem poučevanja v današnjih šolah.

K drugi točki dnevnega reda se je zopet oglasil g. Etbín Kristan ter podal pred vsem kratek pregled sedanjega občinskega volilnega reda. Omenil je, da so občinske razmere sploh nekaj misterij, ker tistega mestnega statuta nihče ne pozna, kdor ga ne gre študirat v mestni arhiv.

Liberalna gospoda so se temu «redu» že tako privadili, da dandanes prav za prav ni več občinskega

Drugega jutra je bila vsa potrta. Nikjer ni mogla obsedeti, nikjer obstati, a bila je takoutrujena, da so se ji kolena šibila in se je komaj držala na nogah. Vsaki šum, vsaki šuščaj jo je silno vznemiril. Vsaki hip se ji je zdelo, da nekdo trka na vrata, da vstopajo birači, ki zapirajo prodajalnico in odvajajo očeta; potem je v duhu videla Malnarja, ki se ji bliža s prosečim pogledom in njen oče jo gleda — gleda — da-li izgovarja besedo, ki ga reši. Hkrati pa stoji Ivan pred njo, bled in nem, a ona vstrepeče . . .

Ob deseti uri je prišel oče ter ji je povedal, da mu je glavni upnik dal še dva dni časa; točno dva dni. Svoje hčerke se ni upal pogledati. A ona je opazila, da se mu je zasvetila solza v očeh. In ko je odhajal, so se mu kolena šibila in bil je vpognjen, kakor bi nosil težko breme na hrbtu.

Še dva dni!

V tem kratkem času mora priti pomoč, drugače — ječa, sramota — In nihče mu ne more pomagati razven nje. Nihče. V dveh dneh mora biti rešen, drugače sploh ni več rešitve. In v teh osemindesetih urah bi se morale opraviti vse formalnosti. Kako kratek čas . . . In kako dolgo je še njeno življenje, ki ne bo več njeno! A druge pomoči ni!

Ubogi Ivan! Kako mu bo hudo! In kako jo bo preklinjal!

Stresla se je.

(Pride še.)

P O D L I S T E K.

5

Ivan in Ljuba.

— Spisal Nekdo. —

Ljubi se je smilil v sree. Rada je imela svojega očeta, da-si njuno razmerje ni bilo dokaj intimno. In ko ga je videla, da joka, se je milo in britko storilo tudi njej; kmalu bi bila tudi ona zaplakala.

Premagala se je. Pristopila je bliže k očetu, pogladila mu čelo in lase in z svojim ljubkim glasom, ki je vzbujal isti čut, kakoršnega imamo, če gladimo z roko jako fin baržun, mu je jela potihlo šepetati.

Zavedi se, oče; umiri se! Vidiš, saj ne more biti tako grozno. Nikar si ne slikaj položaja v prečnih barvah. Glej, oče, saj imaš mene. Če ti je premoženje izgubljeno — dobro. Saj nimaš nikogar, ki bi potreboval bogastva. Siromašen boš, a v tvojem siromaštvu te bom jaz tešila in tako nežno bom skrbela za te, da ne opaziš nobenega pomanjkanja.

— Ah, Ljubica! Ne bojim se siromaštva. Če bi bilo samo to, bi ti jednostavno dejal: hčerka moja, našega bogastva ni več; od jutri zanaprej bova drugače živela. A moje ime, hčerka, moje ime. Zakoni so trdi; v trenutku, ko napovem konkurz, se mi odpre ječa . . .

Ječa!

Da, da; na to ni mislila. In ona je njegova hči. On, njen dobri oče, jo je vzgojil, on je skrbel za njo, tako ljubo, tako brižno; on jo je ljubil, mnogo je za njo žrtvoval — in sedaj je v nevarnosti . . . ona ga lahko reši . . . a cena — je ogromna — njena sreča . . . Oh!

Tak boj se da opisati samo onemu, ki ga je sam prebil kdaj.

Napenši vse svoje moči je skušala zbrati svoje misli. A spoznala je, da je v tem trenutku nemoogoče. Njena duša je bila preveč razburjena. In sedaj se je je polotila silna utrujenost.

— Oče, pojdi spat, pojdi spat, je prosila; tudi jaz grem počivat. Jutri bova oba bolj mirna. Jutri bova razmišljala.

Španović je bil oslavljen. Težke skrbi so mu vzele vso moč. Kakor dete se je dal odvesti v svojo spalnico ter se podal na počitek.

Ljuba, da-si trudna do skrajnosti, ni mogla zaspati. Fantastične, pretilne slike z nedoločnimi risi v negotovih, temnih bojah, samo semtertja z jako živordečimi, kakor krvavimi ali ognjenimi pegami posute, so se menjale pred njenimi očmi. A ona je bila nekako brezčutna. Bilo ji je, kakor bi neko drugo bitje ležalo na njenem mestu, a ona sama da je nekako izginila, kakor v neki nirvani, a to jo je zopet navdajalo z neko grozno tesnobo . . .

Prebila je strašno noč.

skih volitev. Oni že naprej razdeljujejo med seboj posamične funkcije. O tem barantajo prav tako, kakor kedar kmetje »gluhajo« za kakšno kravo. Pod tem zistemom se je tržaško mesto toliko bujno razvilo, da bo človeka kmalu sram povedati, da je Tržačan.

Prvo trgovinsko in prvo pomorsko mesto države nima toliko prometa, kakor v drugih državah kaka pomorska vas. Milijonarjev je pač dovolj v Trstu; ampak le-ti ne le, da ne znajo storiti ničesar za splošnost, še sami ne znajo svojega denarja pametno rabiti.

Govornik je ožigosal različne nedostatke kanalizacije in vprašanje o vodovodu, ki se vlači v Trstu kakor morska kača že stoletja, ne da bi se ga kdo resno lotil. Opozoril je na pomanjkanje vsake asanacije ter podal v tem oziru nekaj značilnih primerov iz starega mesta, ki res kažejo, da je Trst vse prej nego pa moderno mesto. Naglašal je tudi pomanjkanje vsakega humanitarnega delovanja in absolutno nerazumevanje občinskih poslov sploh.

Da bi pokazali, da vendar nekaj delajo, se zagrizejo današnji mogotei na magistratu v kako spominsko ploščo ali pa v Nabergojev mandat; to jim je za dve leti dovolj izgovora, da ne morejo storiti nič važnega.

Neki liberalci je trdil pred kratkim, da je občinski zbor hotel sam razširiti volilno pravico, da pa je vladni zastopnik dejal, da bi ta načrt ne zadobil sankcije. Govorniku se zdi čudno, kako je vsemu, drugače tako radikalnemu občinskemu zboru pred enim samim vladnim komisarjem zlezlo sree v hlačice, dasi vedo v drugih slučajih prav dobro, kako daleč lahko rekurirajo in se pritožujejo.

Če hočemo, da postane Trst moderno mesto, v katerem se bo kaj delalo tudi za občinstvo (o čemer pa kakor »občinstvo« ne smemo upoštevati samo neznatnega števila liberalnih politikantov in kapitalistov), potem mora priti občinska uprava v roke tistih, kateri prav za prav v vsakem mestu največ delajo in s svojim delom pripomogajo največ, da se mesto razvija, to je v roke delavskega ljudstva, za katero se zahteva brezpogojna, splošna, enaka in izravna (direktna) volilna pravica.

Ker je povsem gotovo, da tega zlepa ni mogoče doseči, se pa po uzoru drugih mest tudi tukaj liberalni gospodi zagode neka pesmica, ki jim bo toliko časa šumela v ušesih, dokler ne pridejo do boljšega spoznanja.

Gospod Panek je govoril v istem zmislu v italijanskem jeziku.

Ob 1/2 9. uri se je zborovanje zaključilo.

0 poslanstvu Poljakov.

Zadnjič smo omenjali članek v »Slovanskem svetu«: »Večina pa Jugoslovani«, v katerem trdi avtor, da je bila usodna zmot, ko so se Čehi in Jugoslovani združili s plemenitaškimi zastopniki naroda poljskega, in v katerem izraža svoje menenje, da pravi trenotek za zvezo s Poljaki pride še le tedaj, ko na mesto sedanjih plemenitaških zastopnikov stopijo možje, izišli iz naroda samega. Hkratu je priobčil isti »Slovanski svet« v isti številki jako poučen članek, naslovljen »O poslanstvu Poljakov«. In ker je ta članek v nekako popolnoma onemu prvemu, menimo, da bo prikladno za boljše spoznavanje izvestnih življenj v poljskem »Kolu«, ki so naravnost prava kalamiteta za avstrijsko slovanstvo, ako podamo našim čitateljem še ta drugi članek, ki se glasi:

Sedanja desnica državnega zbora ni še dolgo sestavljena, a že bi jo radi razbili. Nekaterim hujšakcem med Poljaki ne dá obstanek desnice pokoja; žal jim je, da je poljski klub v tej večini, in hrepené zopet po sestavi zbornice poslancev, kakoršna je bila do leta 1879, do nastopa Taaffejeve vlade. Ti rogovileži so bili z sree in glavo nepremično v nemški levici in ne morejo dočakati trenutka, v katerem bi se povrnilo poljsko »Kolo« v naročje stare prijateljice, nemške židovsko-liberalne levice. V takem smislu priobčujejo razni »poljski državniki« članke in brošure ter potrjujejo drug drugemu svoje kopnenje. Jedna taka brošura, tiskana v Nemčiji, je izšla sredi meseca junija pod naslovom: Poljaki in misija poljskega kluba v državnem zboru. Iz notranjosti, iz strupene dikeije je možno soditi, da jo je spisal ali jeden najzagri-

zeniših, neslovanski mislečih Poljakov, ali pa podkupljen žid. V resnici knjižico pripisujejo posebnemu židovskemu žurnalistu, in židovski organi sami ovajajo, da je tudi kak poljski prijatelj židovske liberalne stranke pomagal sestaviti brošuro, ki je napolnjena s strupom najhujšega ovađustva in sovraštva proti Slovanom, sosebno pa Čehom in Rusom.

Bez vsakatega dokazovanja trdi, da Čehi hočejo doseči gospodstvo nad zapadno polovino našega cesarstva, da jih je treba ugnati v dostojne meje. Zato pa je velika nesreča, da so Poljaki v sedanji večini; oni naj torej izstopijo iz nje, se lepo pridružijo nemški liberalni levici in tako sestavijo novo, to se pravi staro večino, kakoršna je bila pred Taaffejem. Ta večina naj bode avstrijska; kajti narodne stranke so neki v nesrečo državi. Nova večina naj bi dosegla sporazumljenje s stališča avstrijskega. Ako se ne zgodi, nastane tudi med Poljaki radikalna stranka, ki uniči sedanje poljsko »Kolo« in postavi v program povrat nekdanje Poljske. Sedanja večina je zajedno kriva, da zatirajo Poljake na Pruskem.

Kdo bi se ne smejal taki neumnosti, ako bi ne bilo v ovajanjih največje zlobnosti? Ali ni Bismarek davno, predno je živel sedanja večina našega državnega zbora, začel prosledovati Poljake, določivši 100 milijonov marek v pokupovanje poljskih zemljišč? Kako zvezo more imeti sedanja večina z iztrebljanjem Poljakov na Pruskem?

Zakaj so stranke narodne v sedanji večini? Ravno zato, ker zastopajo potrebe narodne; ako bi se bilo že ugodilo tem potrebam, ne bilo bi se treba strankam sedanje večine boriti za pravo svojih narodov. Jediní Poljaki poleg nemške katol. stranke so narodno nasičeni; in vendar je nemška kat. stranka preverjena, da je treba uresničiti narodno enakopravnost. Poljaki imajo v sedanji večini druge, nego pa strogo narodne interese. Oni hočejo še dalje razširiti dež. avtonomijo; za narodnost jim ni treba skrbeti, ker uživajo, kakor trdi sama brošura, popolno svobodo narodnega razvijanja. Poljaki se v resnici tudi ne boré v smislu narodnih strank, temveč v smislu gmotnih interesov in morda tudi v smislu protislovanskih stražarjev, da bi šibki slovanski narodi ne dosegli, kar Poljaki že davno imajo v polni meri. Vsaj gledé Malorusov velja njih pozornost, in kar se dostaje Čehov, se drže nevtralnó in s tem indiferentizmom otežujejo boj Čehov z Nemci. V resnici, ko bi se Poljaki solidarno borili za prava drugih Slovanov, bil bi boj olajšan ali pa že dovršen. Poljake ni treba še le opominjati, naj ne bodo narodna stranka, oni niso bili in niso stranka, ki bi vzajemno branila potrebo izvršenja narodne enakopravnosti. Ravna ta nevtralnost poljskega »Kola« je kriva, da morajo druge slovanske stranke ostati toliko bolj narodne.

Poljaki in liberalni Nemci so do l. 1879 imeli čas in prilike izvršiti narodno enakopravnost ter s tem v parlamentarnih strankah odstraniti značaj narodnosti in s tem ustvariti v njih značaj parlamentarnih strank drugih narodov.

Slovanske stranke ne potrebujejo od neslovanskega »poljskega državnika« ali kakega židovskega pomagača pouka o potrebi značaja avstrijskih strank; one so avstrijske a priori in še posebe ravno radi tega, da hočejo postaviti avstrijsko cesarstvo na trdno podstavo s tem, da bi dobil in imel vsaki narod, kar mu treba za obstanek in razvoj. Razlika je sedaj le v tem, da morajo sedaj mnogo časa in moči porabiti v bojih za narodno enakopravnost, v tem ko bi po njeni izvršbi posvetili svoje sile zgolj stvarim, za katere se drugače bori raznobarvni konservatizem in liberalizem.

Brošura, ki zahteva najprej avstrijske stranke in potem sporazumljenje, postavlja stvari na glavo. In poleg tega izbira najslabše sredstvo, ki je more podajati skušnjo. Nemško levico priporoča brošura. Ali je ta zavrnila binkoštni, bistveno Sehönererjevemu jednaki program?

Ko bi se postavili tudi Slovani na glavo, bi sledili obrekujočim šušmarjem, kakoršni se kažejo v tej brošuri. Dobro, da so Slovani vendar toliko modri, da jim brošura protislovanska še ne imponuje. Škodovati jim ntegne, a na limanice jih ne vlovi.

Politični pregled.

TRST 25. julija 1899.

Proti davku na sladkor. Včeraj je socialnodemokratsko stranka na Dunaju priredila shod v protest proti novemu davku na sladko; in proti § 14. Govorili so doktorja Adler in Verkauf ter Poljak Daszinsky. Verkauf je napadl vlado najsrdejeje, tako, da mu je vladni komisar neprestano posegal vmes. Ko pa je očital vladi, da postopa samovoljno, je komisar razpustil shod. Ali udeležniki niso hoteli zapustiti dvorane, dokler jih niso redarji prisilili v to. Na ulicah pa so manifestanti kričali: Doli z vlado! Doli z Luegerjem! (Hoho, kako je to?! Saj je Lueger v prvih vrstah med manifestanti zoper novi davek in § 14! To smo hoteli konstatovati, kako se na vsem tem kriku poleg skrbi za »ubogega davkoplačevalca« in za ustavo lepo paralelno vije skrb za — lastno stranko. Ured.) Tudi tu so redarji posegali vmes in so zaprli mnogo oseb.

Konferencijski miru v Haagu se zaključil v četrtek ali najdalje v soboto. Glede vprašanja razoroženja je vspeh konference jednak ničili. Jedinó, kar so dosegli, je, da se, ko je navstal kak spor, more povprašati mirovno sodišče. Nadalje so določila za ranjence nekoliko razširili, zabranjeno je metanje eksplozivnega streljiva iz balonov in porabljanje bomb, ki razvijajo dušik.

Atentat na razkralja Milana. Pred kratkim smo v našem listu omenjali neke brošurice, ki je izšla v Berlinu, v kateri predstavlja neznani pisec strmečemu svetu Milana kakor odrešenika Srbije, ki je posvetil vse svoje moči vzvišeni nalogi, da reši to deželo iz rok korupcije, ki je baje zastupila vso upravo in vse javno in zasebno življenje. A nehvaležni narod da noče priznati vrlin svojega dobrotnika; naščuvan od zunaj (od kod?) da se pripravlja na silo, s katero hoče odpraviti dinastijo Obrenovićev.

Sedaj, ko dan za dnevom ne slišimo drugega, nego o preganjanju radikalcev vsled atentata, smo se spomnili zopet te brošure, katere ni težko spraviti v zvezo z nevarno komedijo, ki jo igra »Nasr Edin Milan Chan« (kakor ga imenuje praška »Politik«) v nesrečni srbski prestolnici. Milan je sicer slab politik, a dober igralec. O tem ne mislimo na njegovo ljubezen do kart, s katerimi je v eni noči zahazardiral po več milijonov, katere svote je, kar omenjamo mimogredé, še dandanes dolžen, n. pr. bivšemu nemškemu poslaniku grofu B., ki je sedaj na portugalskem dvoru; ampak mi mislimo na Milanovo veliko nadarjenost kakor glumač.

Evo, zakaj. Spomnili smo se slavnega Shakespeara, ki nam je v svoji žaloigri »Romeo in Julija« predstavil skrivnostnega meniha, kateri je pripravil Juliji tisto čudotvorno in osodepolno uspanjujoče sredstvo. Da bi stvar ne bila preveč neverjetna in nepričakovana, vidimo že v začetku igre meniha, kako nabira razne zdravilne rastline. Tako smo že nekako pripravljeni, da ta mož potem razpolaga z čudotvornimi medicini.

Tudi Milan nas je z omenjeno brošuro pripravil na reči, ki so se imele zgoditi v bližnji bodočnosti. Navedena brošura, panegirik Milanuspatelju, je nekak prolog žalostni komediji z »atentatom«. Kneževičev napad je prvo dejanje, potem pride drugo in morda še tretje dejanje s — katastrofo.

Drugo dejanje se vrši sedaj v sodni dvorani v Belemgradu. Milan je razglasil obsedno stanje, ki se drugod v civilizovanem svetu razglša samo v najnujnejih potrebah, kadar ostala sredstva ne pomagajo, da bi ugasili požar občega upora ali neredov v velikem štilu. Vsega tega sicer v Srbiji ni bilo, ampak, če je sploh kaj na atentatu, hotel se je posamičnik maščevati na posamičniku, ki je slučajno »generalissimus« srbske vojske. O veleizdaji ne more biti govora, saj — na papirju vsaj — vlada v Srbiji kralj Aleksander.

Toda pustimo na stran vprašanje, je-li bila srbska vlada opravičena, da razglasi obsedno stanje. Mi za-se nismo prepričani o tej pravici. V Srbiji, ki po najnovejših dogodkih pač ne spada več v Evropo, je vse mogoče.

Kar pa se nam ne zdi mogoče in kar se nikakor ne strinja s temeljnimi kazensko-pravnimi nazori, ki veljajo drugod po svetu, je dejstvo, da ima »preko sodišče« soditi o dejanjih, ki so se

zgodila pred — razglašanjem obsednega stanja! To je nezasišano! Kaj takega se še, kolikor je znano nam, ni zgodilo nikjer v novem veku, koder biva človeški rod!

Ali bi radikalei, če so res storili kaj, kar ni v redu, storili to, če bi vedeli, da bo o njihovih dejanjih sodilo preko sodišče, proti kateremu ni priziva, katero izvršuje nemudoma svoje drakonske kazni, ki so večinoma — smrt?!

Za kakšno malenkost, ker si se morda kedaj izrazil, da ti ne ugaja Milanovo zasebno ali javno življenje, katero se pač ne more imenovati uzorno — pa izgubiš glavo!

V očigled takim razmeram je povsem umestno, da so tuje vlasti, prepohlevno sicer, kakor se nam dozdeva, povzdignile svoj glas proti sistematičnemu ugonobljanju radikalne stranke in veseli nas, da je mogočni car Nikolaj odlikoval uzornega rodoljuba Savo Grujića z visokim redom ter mu, kakor pravijo najnovejše vesti, o slovesu rekel s povzdignjenim glasom: Niti las se vam ne sme skriviti — jaz vam jamčim za to!

Milan je sicer dober igravec, ali upajmo, da s to najnovejšo komedijo doživi gorostasen fiasco, če ne kaj hujšega.

O da, to pot utegne imeti vsa ta drzna igra z narodom srbskim in z mirom Evrope zaključek, kakoršnjega Milan in njegovi pač niso pričakovali. Danes treba namreč računati že z možnostjo, da se diplomatični odnosi mej Srbijo in Rusijo popolnoma pretržejo, dokler bo Milan v Belemgradu. Po zgodovinskih in verskih tradicijah, ki spajajo narod srbski na Rusijo, pač ne treba praviti, kaj bi pomenjalo to za dinastijo Obrenovićev. »Grazdanin« piše namreč v tem pogledu: Tradicijam ruske politike bi odgovarjalo, da bi, v znamenje zaničevanja do vsega, kar se dogaja v Srbiji, prepustila srbsko kraljestvo njega usodi. Ne da bi poniževali svoje dostojanstvo, je zastopnikom Rusije v Srbiji nemogoče, da bi bili priče tiranstva Milanovega in da bi še pozdravljali istega. Aktivno nastopati in izsiliti odpravo Milana, to ne bi ugajalo Rusiji. Najbolje je torej, da nimamo v Srbiji nobenega zastopnika; to bi najbolj odgovarjalo tradicijam ruske politike.

Oblastniki v Belemgradu se torej ne bodo mogli tožiti, da ni bilo zadostno svaril. In jasnih; zlasti migljaji iz Rusije so dovolj jasni, tako, da so se v Belemgradu že jeli praskati za ušesi in — pogajati z zaprtimi radikalei. Minister Petrović je bil baje došel v zapore, kjer je obiskal zaprta voditelja radikaleev, Pašića in Taušanovića. Predlagal jima je, da ju takoj izpuste na svobodo, čim se obvežeta, da razpustita radikalno stranko in zapustita Srbijo za vedno. Rečena voditelja pa da sta odklonila ta predlog.

Gospod minister Petrović je s tem svojim predlogom potrdil nekaj, o čemer je bil itak že uverjen ves svet. Milan se boji radikalne stranke in zato jo je hotel uničiti.

Domače vesti.

Imenovanje. C. k. više deželno sodišče v Trstu je imenovalo pisarniškega vežbenika, gospoda Artura Čotarja, kancelistom v Podgradu. Čestitamo.

Proti »Kranjcem«. Čujemo, da je med gorškimi Slovenci nekaj takih ljudi, ki slučajno nimajo prav nobenega drugega primernejega posla, nego da se razgrevajo proti — »Kranjcem«, češ: prihajajo sem in hočejo gospodariti tu! Pa tudi v tržaški okolici je čuti včasih takega zbadanja proti onim tu sem priseljenim rojakom, ki se udeležujejo tu javnega življenja in — delajo.

Proti temu moramo nastopiti kar najodločneje. Takovo krivo umevano lokalno samoljubje je krivično, pogubno in nerodoljubno.

Krivično zato, ker zadevuje ljudi, ki delajo, ne da bi niti mislili na to, da bi uveljavljali kako »kranjstvo«, ampak so se že aklimatizovali tu in delajo iz prave ljubezni do trpečih sorojakov v pokrajini.

Nerodoljubno pa je tako početje, ker naše menenje je, da Slovenci ne sme biti nikjer tujec na slovenski zemlji, ampak mora biti povsod doma, kjer zveni naš jezik. Nesrečni zgodovinski dogodki so itak že tako skrčili naše ozemlje, da moreš bivati tu ali tam in ti ne treba nego nekoliko ur

potovanja, pa si v svojem rojstnem kraju. Mesto da bi ob vsaki priliki utrjali čut ukupnosti, pa sicerimo nezaupanje in odtujujemo rojaka od rojaka. Majhni smo in še to malo narodne lasti, ki smo si jo ohranili, bi nekaterniki hoteli deliti na predalčke in vsaki predalček hermetično zapirati proti drugim predalom. Ne, to ni rodoljubno.

In kako pogubno je to! Kdor ni slep, mora videti, kako je zlasti na Primorskem potreben pritok dobrih narodnih delavcev iz drugih slovenskih krajev. A to ni nikaka nečast za primorske Slovane. Razmere so take. Dosedaj smo morali živeti ob duševnem stradanju. Šol nam nedajo. Odrakajo nam vsako sredstvo za izobraževanje. Od kje naj bi vzeli zadostno domačega razumnštva za voditeljstvo v teh hudih bojih? In tudi če bi razmere ne bile tako žalostne, vendar bi bilo naravno, da bi mi popolnjevale svoje vrste z bojevniki iz drugih slovenskih krajev. Narod je vsikdar krepkeji v središču, kjer živi zdržema in se upravlja sam in skrbi za svoje kulturne potrebe. Naravno torej, da tam proizvedejo več razumnštva, nego ob periferiji. Načelo racionalnega in umnega razvrščevanja narodnih moči — in tega treba absolutno — hoče že tako, da središče oddaja periferiji nekov odstotek svojega razumnštva. Mi obžalujemo celó, da ta procent ni večji.

Ako bi hoteli tajiti ono delo, ki so ga na Primorskem Neprimorci izvršili za Primorce, bi bilo toliko, kakor da bi hoteli tajiti, da ni solnea na nebu. Socijalno, narodno in političsko življenje ter gospodarska organizacija v Trstu bi se ne bili razvili tako, kakor so se, da niso sodelovali oni rojaki, ki so se priselili semkaj, sedaj ali že pred dolgim časom.

In kaj še le v Istri? Gospóda, roko na sree: med prvimi buditelji naroda so bili ravno — Kranjci! Le-ti so se udomačili tako, da jih je iskrena srčna vez popolnoma spajala z ljudstvom. Od kje naj bi bili v prejšnjih časih narodu v Istri ustali oznanjevalci boljše bodočnosti, ko je krut sovražnik z železno roko tiščal domačina ob tla?!

Pa glejte Italijane, zlasti v Trstu, koliko najboljših bojevnikov dobivajo od zunaj? Ali ste pa že čitali kedaj, da bi bil kdo vzbujal nezaupanje do njih, da bi delal razliko med avtohtonim prebivalcem in rojakom iz drugih krajev? Le nekateri Slovenci so taki, da zahtevajo od vsakogar spričevalo domačega rojstva.

Ne tako, ne tako! Marveč dobro došel nam bodi sleherni rojak, ako hoče — pošteno delati!

Učiteljica g.čna Lovra Scholz, po hudobiji in strasti zatožena, da bi bila izpodbujala napadalec »Legine« hiše v Devinu s ploskanjem o priliki rabuke minulega setembra ter odobraval kaznjivo dejanje, bila je 18. novembra nekriva spoznana z razsodbo c. kr. deželnega sodišča v Trstu, kakor že znano. A ker je bila obdolžena hudodelstva, odstavila jo je šolska oblast od službe ter postavila jo v disciplinarno preiskavo. Ta je trajala celih 9 mesecev. Izid dolge preiskave je za učiteljico ugoden, ker šolske oblasti so priznale, da se ni v ničem pregrešila. To je vse prav, in nas veseli, da je prišla pravica na dan; a kdo poravna duševno trpljenje gospodičine v dolgih devetih mesecih, kdo povrne njenim učencem zgubo jednega šolskega leta?

Vesele »šagre« — žalosten konec. Včeraj popoldne se je na Proseku nadaljevala »šagra« od nedelje. Okoli 10. ure je prišlo nekaj mladeničev, ki so hoteli plesati. Fran Rupelj, ki je bil med drugimi priredil ples ter imel skrbeti za red, jim tega — ne vemo, zakaj — ni dovolil. Nato je skočil eden izmed došlecev, 25-letni Ivan Ukmar, z nožem v roki proti Franu ter mu istega zagnal v trebuh. Ranjenca so spravili v tuk. bolnišnico, kjer so ga operirali. Isti je v smrtni nevarnosti.

Z druge strani so nam drugače poročali o dogodku. Namreč, da so prireditelji plesa silili Rupeljna, naj plesne. A ker ni hotel, da ga je Ukmar zabel.

Po dovršenem zločinu je napadalec zbežal na plano.

Ta žalosten dopodek priča zopet, kako blagodejno je, ako so veselice pod narodnim nadzorstvom, in kako potrebno je, da dajemo ljudstvu poštenega veselja. To je bil navaden fantovski ples in rabil se je nož. A glejte: koliko narodnih veselie smo

že slavili v mestu in po okolici, ki so zbirale na tisoče ljudi, a nikdar do sedaj se ni dogodil kakov resen nered, da molčimo o takih žalostnih dogodkih kakoršen je ta dogodivši se na Proseku! In ravno na Proseku je bilo že nešteto lepih slavnosti, a vsikdar je vladal najzurnejši red in pošteno veselje.

Nesreča na torpedovki. Na torpedovki »Adler« — ki je vozila po kanalu pri Kurčoli v Dalmaciji — je zadnja sobota počil kotel, katerega je vrglo s krova. O tem je zgubilo življenje pet oseb, in sicer častnik Morie pl. Grabmayer, podčastniki Josip Deotto, Anton Siegl, Nikolaj Ulipič in kurjač Miljak. Krmar Kocijan in mornar I. vrste Museardin sta težko ranjena. — Dne 24. t. m. je bil v Spljetu svečani pogreb ponesrečencev. Prisotni so bili contre-admiral pl. Beeher, vice-admiral pl. Minutillo, častniki eskadre in garnizije, zastopniki civilnih oblasti in ves stolni kapitelj. Mornarska in mestna godba sta svirali žalostinke. Na javnih poslopih so bile zastave v znak žalovanja spuščene do pol droga. — Poškodovani parnik so spravili v Pulj.

Finančno ministerstvo je že dalo dovoljenje zavarovalnici goveje živine v Bazovici, da priredi dne 6. avg. javno tombolo.

Mesto poštnega odpravnika na c. kr. pošt-nem uradu pri Sv. Matiji, okr. glavarstvo Volosko, je razpisano proti pogodbi in kaveiji 200 gold.; letna plača 150 gl., uradni pavšal 40 gld.

Prošnje v teku dveh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 26. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Sanità št. 8, dragocenosti; v ulici Nuova št. 6, hišna oprava; v Rojanu (vojašnica), hišna oprava in bicikelj; v ulici Giulia št. 27, hišna oprava; v ulici Nuova št. 30, tipografski stroj.

Okrajna bolniška blagajna. Tekom zadnjega tedna se je prijavilo 420 slučajev bolezni, zdravimi se je proglasilo 433 oseb, 813 jih je ostalo v zdravljenju. Med njimi je 131 takih, ki so ponesrečile na delu. V 123 slučajih so se bolniki pregrešili proti odredbam zdravnikov. Podpor se je izplačalo minolega tedna 9119.40 kron.

Povožen. 37letni Anton Filipčič iz Tolmina je vozil gnoj na polje. Voz se je zvrnil ter pokopal voznika pod seboj. Neki sosed je videl, kaj se je zgodilo ter prihitel z drugimi ljudmi pomagat. Nesrečnež ima levo nogo strto in več manjših poškodb na raznih krajih. Spravili so ga v tuk. bolnišnico ter sprejeli v IV. Oddelek.

Ponarejen denar. Včeraj so aretirali v ulici Rivo 53letnega ogljarja Ivana R. iz ulice Bergamaseo, ker je hotel razpečati ponarejen denar. Malo prej je ogoljufal neko prodajalko s krivo de-

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(šolsko poslopije).
Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

setico, o drugem poskusu pri isti osebi pa je bil nesrečen. Spravili so ga v ulico Tigor.

Požar. Sinoči ob 9. in pol uri je nastal v skladišču premoga in drv Josipa Ukmarja v ulici Rigutti št. 9. požar; prevrnila se je bila neka svetiljka. Ukmarjevi delavci so začeli nemudoma gasiti in ko so prišli gasilci, je bilo že zopet v redu. Škode ni nobene.

Pod milim nebom je hotel sinoči prenočiti 18letni mizar Rudolf P. iz Videmskega okraja. Vlegel se je na tlak na trgu Ponterosso ter mirno zaspal. Redarji so ga zbudili ter spremili v ulico Tigor. Danes so ga spravili do italijanske meje.

Različne vesti.

Italijanska nesramnost. Iz Prage poročajo, da je v noči med 23. in 24. t. m. italijanski trgovec z južnim sadjem Josip Peltrani z drugega nadstropja dolí zmerjal pasante z besedama »češka sodrga« in še z raznimi drugimi psovskami. Ko so zahtevali, naj bo miren, je pa potegnil revolver, iz katerega je večkrat ustrelil na zbrane ljudi. Redarji so udrli v hišo, da zaprejo nesramnega Italijana. Revolverja pa niso našli več.

Med tem se je na ulici zbrala velika množica ljudi, ki je hotela Italijana pretepati, ko so ga spremljali na policijo. Ogorčenje je bilo toliko, da so večkrat poskusili iztrgati Italijana iz rok redarjev. Redarji so morali potegniti golo orožje v varstvo aretirancea.

Brzjavna in telefonična poročila (Zadnje vesti.)

Dunaj 25. Nemško-nacionalni poslanci so priobčili protest proti novim davkom. Tudi socialni demokratje v Lvovu so priredili shod v isti namen. Shod je vsprejel resolucijo, s katero se zahteva, naj se umaknejo naredbe, s katerimi se nalaga nov davek.

Haag 25. Mirovna konferenca je sklenila predložiti pooblaščenecem v podpis, oziroma vladam v odobrenje, konvencije, ki se tičejo: mirno poravnavanje narodnih prepričev; določil in navad v vojnah na kopnem; uporabljanje načel konvencije iz Ženove za vojno po morju. Potem tri izjave, s katerimi se prepovečujejo: metanje streljiva z balonov, potem krogelj, ki imajo jedino namen razširati dušik in raba krogelj, ki eksplodirajo v človeškem telesu.

Zaključni zapisnik obsega teh-le 5 želj:

Omejevanje vojaških bremen; pravice in dolžnosti neotratnih naj se urede na prihodnji konferenci; proučuje naj se vprašanje o vrsti in kalibru pušek in mornarskega streljiva v vmogočenje eventualnega jednotnega rešenja; skliče naj se posebna konferenca za revizijo konvencije iz Ženove; uvedi naj se postopanje s privatno lastjo v vojni na morju in obstreljevanje pristanišč itd.

London 25. Reuterjeva pisarna je došla iz Londona: Govorice o sklepu zveze med Kitajcem in Japonsko so prenačljene, vendar pa se v resnici vrše pogajanja. Ruski krogi jako pazno zasledujejo ta pogajanja.

Cetinje 25. Knez Nikolaj grški je došel semkaj. Na meji ga je vsprejel ministerski predsednik Božo Petrović; na Cetinju pa so ga slovesno vsprejeli z vsemi vojaškimi častmi in ovacijami.

Kolesa „SLAVIJA“ (bicikli)

so največji češke znamke. Izvrsten material, najskrbnejše delo, lahek tek, okusna oprava in primerna cena so nedosegljive lastnosti teh koles.

Tovarna biciklov in motorov „SLAVIJA“
Lawrin & Klement
v Mladé Boleslavi.

Največji češki zavod te vrste.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Aquedotto št. 8. Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste, kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročila.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonialnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonialnega blaga. Postrežba točna, cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonialno blago delikatese, likere itd.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio „n Tedesco, ki sti shajališči Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonialnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo proti povzetju.

Zaloga pohištva (mēble) Petra Muschika poleg dobroznane gostilne „Alla nuova Abbondanza“, Trst, Via Torrente št. 16., se toplo priporoča slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk. Cene brez konkurence!

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa, je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Zaloga

pravega dalmatinskega vina iz lastnih hramov na debelo in za družine v malih sodčkih, za mesto in deželo, se nahaja v ulici Sanità na oglu ulice Annunziata.

Gregor Petrić.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovenska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posejila dajejo se samo zadržnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjico po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
30- " " 3 3/4%	3-mesečni " 2 1/2%
	6- " " 2 1/2%

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stenoje nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnošo 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2%, na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Grude, Sibinj, Inomosta Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

M. Kristofić-Makulić

Koper (Capodistria)

ima na prodaj črna in bela istrska vina po 14 do 22 gld. hektoliter in retošk za buteljke po 45 do 80 kr. liter.